

5. Το κλίμα εμπιστοσύνης

- Η Αθηνά-Μέντης έχει κατορθώσει να κερδίσει την εμπιστοσύνη του Τηλέμαχου με πολλούς τρόπους,

- ✓ με την αναφορά στο πρόσωπο του Λαέρτη,
- ✓ με τη διαβεβαίωση ότι είναι φίλος πατρικός,
- ✓ με την εντύπωση που έδωσε ότι παρακολουθεί με ενδιαφέρον τις περιπέτειες του παλατιού,
- ✓ με την προφητική διαβεβαίωση ότι ο Οδυσσέας ζει (αυτό είναι το πρώτο αισιόδοξο νέο που ακούγεται στο παλάτι από τότε που έφυγε ο Οδυσσέας),
- ✓ με το θαυμασμό που εκδήλωσε για τις εξαιρετικές ικανότητες του Οδυσσέα,
- ✓ με τους επαίνους για τον ίδιο τον Τηλέμαχο (τέτοιο παλικάρι, τέτοιον που είσαι) και

✓ με τη σκόπιμη προβολή της μορφής και του παραδείγματος του Οδυσσέα.

αλλά και του Θρέστη.

- Μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι ο τρόπος με τον οποίο ο «Μέντης» προσεγγίζει τον Τηλέμαχο είναι εξαιρετικός, καθώς στο λόγο του κυριαρχεί η μορφή του Οδυσσέα όπως τον θυμάται ο ίδιος και κυρίως όπως τον ονειρεύεται ο Τηλέμαχος. **Με τους παραπάνω τρόπους προσπαθώ να τον ενθαρρύνω να παύσει να είναι απελπισμένος και να αναλάβει δράση.**

6. Η απόγνωση του Τηλέμαχου

- Ο Τηλέμαχος παίρνει το λόγο, για να απαντήσει στο ερώτημα του ξένου (αν είναι πράγματι γιος του Οδυσσέα). Όμως η απάντησή του μας παραξενεύει, γιατί δείχνει, φαινομενικά τουλάχιστο, να μην είναι βέβαιος για την καταγωγή του (η μάνα μου ισχυρίζεται πως είμαι γέννημα δικό του, όμως εγώ δεν ξέρω - αυτός μου λένε πως με γέννησε)

- Ο Τηλέμαχος λοιπόν μιλάει με αυτά τα λόγια, επειδή έχει κουραστεί τόσο χρόνια να ακούει ότι είναι γιος ενός πατέρα τόσο σπουδαίου, που όμως ο ίδιος δεν τον έχει γνωρίσει και δεν έχει ζήσει κοντά του, δεν έχει νιώσει την πατρική παρουσία του. **Επίσης φαίνεται να μη δίνει σημασία στην τιμή που αποκτά ο γιος που έχει έναν πατέρα**

ο οποίος πέθανε ένδοξα στη μάχη. Τα παραπάνω λόγια λοιπόν

τα λέει ο Τηλέμαχος μέσα στην πίκρα του για την απουσία του πατέρα του και μέσα στην απελπισία ότι εκείνος έχει χαθεί και δε θα γυρίσει, και όχι επειδή

αμφιβάλλει για το αν είναι πραγματικός πατέρας του ο Οδυσσέας. και όχι

επειδή απορρίπτει έναν πατέρα που ηθάνε στη μάχη.

(πολύ σημαντικό ιδανικό για έναν νέο της μενεατικής εποχής)